

DEMÀ
Josep Ramoneda

Salvador Cardús

Reconnectar

S'ha de ser molt talòs per voler convertir un acte institucional de cooperació entre dos estats en una advertència en contra del procés sobiranista català. Ben al contrari, la connexió de la MAT entre França i Espanya, presidida pel primer ministre francès, Manel Valls, i el president espanyol, Mariano Rajoy, va ser un bon exemple de com es poden relacionar els estats. I no tan sols no havent de renunciar a les respectives sobiranes, sinó aprofitant la connexió per reafirmar-les amb tota la seva esplendor.

NO M'ACARNISSARÉ ARA amb el fet que Valls arribés cinc minuts abans del previst, mentre que Rajoy va arribar mitja hora tard. Potser també formava part de la voluntat de remarcar, al costat de la bandera, la idiosincràsia espanyola. Però és obvi que la pretensió del president espanyol de desqualificar el procés sobiranista era del tot antinòmica amb els fets que l'acte posava en relleu. Rajoy va dir: "Poques instal·lacions com aquesta representen més bé l'ideal europeu de fer caure fronteres artificials o naturals en lloc d'eleva-les, de sumar en comptes de segregar, d'unir en comptes de desunir, de cooperar en lloc d'enfrontar, de connectar i no de desconnectar". I bé: ¿és que la MAT és el primer pas per eliminar les fronteres entre Espanya i França?, ¿és que hi ha un procés d'unificació secret entre els dos estats, amb la corresponent refosa de les dues Constitucions?, ¿ja la permetria, Alemanya, l'aparició d'un nou estat dins la UE de 113 milions d'habitants i un PIB de 4,2 bilions de dòlars, davant els seus 80 milions d'habitants i un PIB de 3,7 bilions de dòlars? I ca!

A MI SÍ QUE SE M'ACUT una "instal·lació" que encara mostraria millor que no pas la MAT l'adhesió d'Espanya a l'ideal europeu de cooperació: el corredor ferroviari mediterrani. I vet aquí la desídia espanyola davant d'un eix de connexió d'una conveniència urgent i indiscutible. A més, la MAT és una estructura imposada a Espanya, vulgues que no, per la UE. I, sobretot, Rajoy hauria d'anar amb compte de no predicar això de fer caure fronteres, no fos cas que provoqués una guerra. Perquè, ¿algú es creu de veritat que la suma i la unió d'estats, a la mateixa Unió Europea, no desencadenaria una desestabilització encara més gran que la que hauria pogut provocar la separació d'Escòcia o la que mourà la independència de Catalunya?

TAMPOC NO VA AFINAR gaire més Felipe González quan l'endemà tornava amb la cantarella sermonejadora habitual sobre el progrés de la "malaltia del nacionalisme", ell que en arribar al poder el

DAVID BORRAT

.....
La connexió de la MAT és un bon exemple de com els estats es poden relacionar sense renunciar a les respectives sobiranes

1982 va ser internacionalment qualificat de "jove nacionalista espanyol". I, en canvi, sí que assenyala bé el problema el primer ministre francès, en discutir el sobiranisme perquè "debilita l'estat". Ara sí: el problema no són les connexions i les desconexions, sinó el poder dels estats. Per això, per Valls, la MAT no és ni dissolució de fronteres ni promesa d'unitat política franco-espanyola, sinó reafirmació de la força de l'estat per negociar i arribar a acords entre iguals.

VET AQUÍ, DONCS, per què no em canso de repetir que el desafiament del sobiranisme no és per desconnectar d'Espanya sinó, simplement, per separar-nos-en. També ho va dir el president Artur Mas a Seva, en afirmar que si bé ens calia estar connectats amb Espanya –i amb Europa–, convenia desconnectar de l'estat espanyol. Encara més: cal separar-se'n per, precisament, connectar-hi més i millor. Com ho poden fer França i Espanya, arribant a acords entre actors igualment sobirans, iguals en dignitat política. La independència no és aïllament: és intervenir, negociar i cooperar amb veu pròpia. L'objectiu final és reconnectar amb Espanya i el món, ara sí, a la més alta tensió possible.